

HISTÒRIA

La por a la història

Autor: Salvador Brulles

Data de publicació: 25-01-2019

Unes reflexions d'En Salvador Brulles a l'entorn de la por a la història i la moda. Qui es fa l'amo de la història d'un poble es fa l'amo del destí d'aquest poble.

Sense entendre la por i la moda no podrem entendre la història. Dos mots antagònics en aparença: la por, un concepte més psicològic, i la moda, un concepte més psicoestètic. Per la importància que té la història en la vida dels humans, el poder sempre se n'ha fet l'amo per posar-la al seu servei i conveniència.

Partim de la base que, sense entendre la por, no podem entendre l'ésser humà, perquè l'home és un ésser molt espantat i un gran seguidor de les modes, ja sigui en el vestir, en la política, la indústria, l'agricultura, les vacances, l'oratorïa o fent i manipulant lleis.

La por ens fa seguir una moda, per no quedar antiquats, passats de moda; amb la moda tothom hi pacta: uns més, d'altres menys, però ningú queda indiferent davant la moda. Per què? Recorrerem a la definició que en va fer el psicòleg Carles Muñoz i Espinalt per entendre-ho. Per ell, la moda és la «periòdica renovació psíquica i estètica en l'expressivitat humana que, fomentada per motivacions personals de variar, singularitzar-se i atraure, aconsegueix de generalitzar-se, gairebé sempre per respondre a profundes vivències inconscients».

Llavors, ¿qui és prou valent per reconèixer que ha seguit una moda oficialment imperant de la història, repetida i repetida durant anys, fins a quedar ben gravada a les nostres ments i arribant així fins als nostres dies i donant caire de lògica normalitat? Els humans tenim tendència a inventar-nos i atribuir un defecte-error als altres abans de reconèixer-nos els nostres. La vanitat és mala consellera, perquè ens fa servidors inconscients del poder manipulador, encara que aquest poder distorsionador sigui una tirania forana.

Després de llegir el llibre d'Erich Fromm *La por a la llibertat*, de l'any 1941, qualsevol persona, per poc versada que estigui en les reaccions humanes davant la por i la relació amb la història, se n'adona perfectament, que la

psicohistòria existeix i repercuteix directament en la llibertat i els comportaments humans. La por a dissentir del nou ordre establert, la inseguretat que experimenta la persona que seguia l'ordre que fins aquell moment regia, provoca una acció assimiladora de la nova història marcada pel poder imposat entrant, que acabarà posant-se de moda, i donant rang de normalitat per imperatiu legal: la dictadura històrica impositiva del poder actuant. La por no fa traïdor ningú, però sí que té el poder de paralitzar-nos.

Sols els homes de caràcter són capaços de nedar contra corrent, contra, per exemple, la història tergiversadora, conscients del qui l'oprimeix i el sotmet a unes lleis injustes i a la vegada estranyes; aquell que coneix la història del seu poble sap la fortalesa psíquica que dóna a tots aquells que la coneixen, saben que no són uns orfes d'història pròpia. No són el fruit d'una història maquiavèl·lica interessada. Som el planter d'un poble amb referents, i projecció universal.

Qui es fa l'amo de la història d'un poble es fa l'amo del destí d'aquest poble.

S. Brulles i Moragues

18-1-2019